

Vi mener nemlig, at det også i de kommende år er nødvendigt med ekstraordinære midler til restaureringsarbejde bl.a. på de fredede herregårde. Det er vi enige i. Det er velkendt, at de danske herregårde gennem en lang årrække har været udsat for et så hårdt økonomisk pres, at de natur- og kulturværdier, herregårdene repræsenterer, nu er alvorligt truet. Dette gælder også for en lang række andre bygninger.

Afslutningsvis vil jeg derfor gerne sige, at Venstre som nævnt er af den opfattelse, at vi skal have det optimale ud af de miljøtiltag, vi foretager. Derfor skal vi skabe klarhed og enkelhed i lovgivningen, og derfor mener vi heller ikke, at der skal oprettes flere råd og fonde.

Vi må vurdere, hvordan vi får mest ud af vores miljökroner og derefter udarbejde løsninger. På den måde får vi en effektiv og resultatorienteret kulturmiljøpolitik. Staten skal stille midler til rådighed, men bør blande sig så lidt som muligt, og der bør indføres fradragsordninger for vedligeholdelse, så det igen bliver muligt for ejerne at holde bygningerne i god stand. Den linje vil vi i Venstre meget gerne være med til at arbejde for.

Niels J. Langkilde (KF):

Det Konservative Folkeparti går til debatten om redegørelsen med glæde på grund af det væsentlige emne og med lidt skuffelse, fordi redegørelsen indeholder så lidt konkret, der kan hjælpe på de aktuelle problemer, og det konkrete, der bydes på i redegørelsen, er ikke lige vores kop te.

I det hele taget tyder redegørelsen ikke på, at kulturmiljøområdet er så opprioriteret, så det er glædeligt, at der står i redegørelsen, at kulturmiljøet skal indgå med større vægt i miljøpolitikken ved siden af forureningsbekæmpelse og beskyttelse af dyr og planter. Det kan vi være helt enige i.

Det, der så er omdrejningspunktet for en konservativ politik på det her område, er ordene beskyttelse og beskyttelse. Da konservatismen er en balanceorienteret udviklingstanke, kan ingen overraskes over, at det netop er balancen mellem de to punkter, der er kernepunktet.

Hvad er så benyttelsessynspunktet? Ja, det er, at vi skal have lov til at bruge de gamle bygninger. Kun hvis de er i brug, hvis folk kommer i dem dagligt, ugentligt, bliver de beskyttet, så bliver de varetaget på bedste vis.

Befolkningen er interesseret i at bevare vore gamle bygninger. Vi kan tage de fredede kirke-

bygninger som ét eksempel. Få af vore fredede bygninger bliver brugt mere, og de er under befolkningens beskyttelse. De er velholdte, og hvis det ikke var for centrale regler, kalkede menighedsrådene dem såmænd endnu mere og holdt dem endnu mere ved lige, end det rent faktisk er tilfældet i dag. Benyttelse er altså ikke til skade for beskyttelse. Det er ikke modsætnings-

Der er andre former for brug, som man kan fremhæve. Men jeg vil også sige, at det gælder om, at vi ikke går over i en overdreven beskyttelse, der gør, at vi omdanner det hele efter en reservattankegang. Vi har ikke brug for monumenter, der ligger ubenyttede hen. Så er der ikke nogen, der bruger dem, og så kommer vi langt lettere i den situation, at forfaldet breder sig, og at der ikke er nogen, der vil være med til at tage den tørn og det store arbejde, det kræver at holde dem hundrede procent i gang.

Vi skal også sørge for i vores arbejde at tænke på hele komplekset omkring fredningens alder. Vi har en 100-års-grænse i øjeblikket. Denne 100-års-grænse er der mange dispensationer fra, som der også er mulighed for i lovgivningen. Redegørelsen vedstår åbent, at 20 pct. af de fredninger, der er foretaget, faktisk ligger under den nugældende 100-års-grænse.

Det Konservative Folkeparti vil gerne se positivt på at ændre den, det er ikke fremmed for os, og dér kunne en 50-års-grænse være en af mulighederne. Det ville være med til at fremme, at vi også fik bevaret meget af det byggeri, der stammer fra vores egen periode, og give folk, der er interesseret i at bevare og vedligeholde bygningerne, et ekstra incitament.

Vi må så også se i øjnene, at meget af det byggeri, der er foretaget i vores århundrede, ikke har været præget af den helt høje håndværksmæssige kvalitet. Der er faktisk meget af det, der er noget juks. Det er noget, vi skal være lidt flove over, men selv noget juks rent byggeteknisk kan være værd at bevare for kommende generationer, om ikke andet så måske til skræk og advarsel.

Der er i redegørelsen en række forslag om nye bevaringsfonde og faglige kulturmiljøråd. Det er spørgsmålet, om vi skal give os i lag med det. Vi er meget skeptiske hos De Konservative med hensyn til at lave nye konstruktioner. Det er nok ikke det, der er hovedproblemet. Jeg tror, at hovedproblemet er at få samlet flere af disse ting i en stærk, samlet enhed, og den diskussion må gå forud for diskussionen af, om man skal